

Αξιολόγηση Εκπαιδευτικών**Επιλεγμένος Αξιολογούμενος****Όνομα αξιολογούμενου:**

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΚΑΖΑΖΙΔΟΥ

Επιλεγμένος Αξιολογητής**Όνομα αξιολογητή:**

ΜΑΡΙΑ ΚΟΤΣΑΚΩΣΤΑ

Στοιχεία παρακολούθησης διδασκαλιών**Πρακτικό συνάντησης αξιολογητή - αξιολογούμενου:**ΚΑΖΑΖΙΔΟΥ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΠΡΑΚΤΙΚΟ
Α'_compressed (1).pdf**Συνοπτική αποτίμηση του αξιολογητή μετά την 1η διδασκαλία - παρατηρήσεις αξιολογούμενου:**ΚΑΖΑΖΙΔΟΥ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ 1Η ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ
ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ.pdf**Ημερομηνία 1ης συνάντησης:**

23/05/2025

Συνοπτική αποτίμηση του αξιολογητή μετά την 2η διδασκαλία - παρατηρήσεις αξιολογούμενου:ΚΑΖΑΖΙΔΟΥ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ 2Η ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ
ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ.pdf**Ημερομηνία 2ης συνάντησης:**

30/05/2025

Ερωτήσεις Αξιολόγησης

Εξαιρετικός

ΠΕΔΙΟ Α1: ΕΚΘΕΣΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΤΗ

(1*)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

(1*) ΑΞΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΠΕΔΙΟ Α1 Εκπαιδευτικός: ΚΑΖΑΖΙΔΟΥ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ Λαμβάνοντας υπόψη τις συναντήσεις προετοιμασίας για την παρατήρηση των διδασκαλιών, την παρατήρηση των δύο διδασκαλιών, τις συζητήσεις ανατροφοδότησης και τον αναστοχασμό μετά τις διδασκαλίες, την έκθεση αυτοαξιολόγησης, τα στοιχεία ή τεκμήρια που η αξιολογούμενη έχει συγκεντρώσει στον ηλεκτρονικό της φάκελο, καθώς και τα στοιχεία ή τεκμήρια που έχει συγκεντρώσει η αξιολογήτρια, φαίνεται ότι η εκπαιδευτικός ΠΕ70 ΚΑΖΑΖΙΔΟΥ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ, της Β' τάξης, του Δ.Σ. ΝΗΣΙΟΥ, παρουσίασε ένα υψηλό επίπεδο προετοιμασίας και διδακτικών ικανοτήτων. Αξιολογώντας την απόδοσή της στο πεδίο Α1: Γενική και Ειδική διδακτική του γνωστικού αντικείμενου, το εκπαιδευτικό της έργο κρίνεται ως «εξαιρετικό». Στα πλαίσια της αξιολόγησης του Πεδίου Α1 η εκπαιδευτικός πραγματοποίησε δύο διδασκαλίες με τις παρακάτω θεματικές: 1η Διδασκαλία: Μελέτη του Περιβάλλοντος, Ενότητα 9: ΤΟ ΝΕΡΟ, Κεφάλαιο 9.2: «Ο κύκλος του νερού», Βιβλίο Μαθητή Μελέτης του Περιβάλλοντος Β' Δημοτικού, σελ.98. 2η Διδασκαλία: Γλώσσα, Ενότητα 22: Πώς γίνεται; Πώς παίζεται; Τίτλος Σχεδίου Μαθήματος: Εισαγωγή στον Αόριστο, Βιβλίο Μαθητή Γλώσσας Β' τάξης, τεύχος γ', σελ.55. Η αξιολογική κρίση για το εκπαιδευτικό έργο της, στο πλαίσιο της γενικής και ειδικής διδακτικής του γνωστικού αντικείμενου, τεκμηριώνεται και τεκμαίρεται με ειδική αναφορά στα κάτωθι κριτήρια: Α) Τις συναντήσεις προετοιμασίας της παρατήρησης των δύο διδασκαλιών ή σχεδιασμού προγραμμάτων ατομικής ή μικρο-ομαδικής υποστήριξης μαθητών (για μέλη ΕΕΠ): Η εκπαιδευτικός επιδεικνύει εξαιρετική δεξιότητα στην προετοιμασία της διδασκαλίας, με ενδελεχή σύνδεση των δραστηριοτήτων με το Αναλυτικό και Διαθεματικό Πλαίσιο (ΑΠΣ – ΔΕΠΠΣ), τόσο

στη Μελέτη του Περιβάλλοντος όσο και στη Γλώσσα. Οι στόχοι της είναι σαφώς διατυπωμένοι, διαβαθμισμένοι ως προς τα επίπεδα μάθησης (γνωστικό, συναισθηματικό, ψυχοκινητικό), και μετρούμενοι, υποδεικνύοντας όχι απλώς τεχνική επάρκεια, αλλά και βαθιά παιδαγωγική ωριμότητα. Η χρήση διαφοροποιημένου υλικού και ΤΠΕ (Wordwall, ESA βίντεο, καρτέλες, πίνακες, tablets) φανερώνει κατανόηση των αναγκών ετερογενών μαθητικών πληθυσμών. Επιπλέον, το σενάριο εμπεριέχει ισχυρά στοιχεία οργάνωσης, με σαφές χρονοδιάγραμμα και ενσωμάτωση ευελιξίας. Η εκπαιδευτικός δεν αρκείται στη βασική σχεδίαση, αλλά κατασκευάζει σενάρια με διαφοροποίηση και πολυτροπικότητα, ανταποκρινόμενη πλήρως στις απαιτήσεις της σύγχρονης διδακτικής. Β) Τις παρατηρήσεις των δύο διδασκαλιών ή σχεδιασμού προγραμμάτων ατομικής ή μικροομαδικής υποστήριξης μαθητών(για μέλη ΕΕΠ): α) Ετοιμότητα ως προς το γνωστικό αντικείμενο: Η διδάσκουσα παρουσιάζει υψηλό επίπεδο γνωστικής ετοιμότητας και διδακτικής μεταγνώσης και στις δύο ενότητες. Στη Μελέτη του Περιβάλλοντος, η κατανόηση του φυσικού φαινομένου μετασχηματίζεται με παραδειγματική ακρίβεια σε παιδαγωγικά κατάλληλες δραστηριότητες, με χρήση αναλογιών και κιναισθητικής εμπλοκής. Στη Γλώσσα, η προσέγγιση του Αορίστου είναι λειτουργική και όχι απλώς τυπική γραμματική: ενσωματώνει επικοινωνιακές πρακτικές, μεταγλωσσική εργασία και διακειμενικές αναφορές, καθιστώντας τη διδασκαλία νοηματοδοτημένη και όχι αποσπασματική. Η εκπαιδευτικός διαθέτει και αξιοποιεί με συνέπεια γνωστική αρτιότητα, την οποία μετασχηματίζει σε παιδαγωγικά έγκυρο και ηλικιακά κατάλληλο περιεχόμενο. Συγκεκριμένα, κατά την 1η διδασκαλία, η εκπαιδευτικός παρουσιάζει εξαιρετική ετοιμότητα στο γνωστικό αντικείμενο, επιλέγοντας κατάλληλα επιστημονικά και διδακτικά εργαλεία για την κατανόηση του φαινομένου του κύκλου του νερού από μικρούς μαθητές. Η θεματική επεξεργασία (εξάτμιση, συμπύκνωση, κατακρήμνιση, συγκέντρωση) έχει αποδοθεί με απλό, επιστημονικά ορθό και ηλικιακά κατάλληλο τρόπο. Η χρήση αναλογιών (όπως κινήσεις του σώματος) και βιωματικών δραστηριοτήτων προδίδει βαθιά κατανόηση του τρόπου που οι μικροί μαθητές μαθαίνουν, καθώς και καλή γνώση της αναπτυξιακής ψυχολογίας και της επιστημολογίας του αντικειμένου. Συμπερασματικά, υπάρχει πλήρης εναρμόνιση μεταξύ της θεωρητικής γνώσης του αντικειμένου και της παιδαγωγικής της μεταφοράς, κάτι που επιβεβαιώνει άριστη γνωστική και διδακτική ετοιμότητα. Κατά τη 2η διδασκαλία, η εκπαιδευτικός επιδεικνύει γνωστική ευχέρεια στη διδασκαλία των χρόνων του ρήματος και συγκεκριμένα του Αορίστου, με σωστή γραμματική, λειτουργική και επικοινωνιακή προσέγγιση. Η αξιοποίηση του κειμένου από το σχολικό βιβλίο, η εντοπιστική προσέγγιση των ρημάτων σε συμφραζόμενα και η σύνδεσή τους με προηγούμενες γνώσεις (Ενεστώτας, Παρατατικός) μαρτυρούν επαρκή μεταδιδασκτική ετοιμότητα. Επιπλέον, η μεταγλωσσική εργασία μέσω ποιήματος επιβεβαιώνει δημιουργική διαχείριση της γλώσσας. Συμπερασματικά, η ικανότητα της διδάσκουσας να μετασχηματίζει την ύλη της γραμματικής σε νοηματοδοτημένο περιεχόμενο αποτελεί ένδειξη βαθιάς κατανόησης του γνωστικού αντικειμένου. β) Διδακτική μεθοδολογία και πρακτικές: Η μεθοδολογική προσέγγιση είναι πολυεπίπεδη, με βάση τις αρχές της κοινωνικο-πολιτισμικής θεωρίας (Vygotsky), του εποικοδομισμού και της διαφοροποιημένης παιδαγωγικής. Οι πρακτικές της ενσωματώνουν βιωματική μάθηση, ομαδοσυνεργατική μάθηση, παιγνιώδη στοιχεία, ΤΠΕ και ενσώματη προσέγγιση. Σημαντική επίσης είναι η ενσωμάτωση διαμορφωτικής αξιολόγησης (π.χ. Wordwall, ανακεφαλαίωση, παρουσίαση ομάδων), που λειτουργεί ως εργαλείο ενεργητικής μάθησης και ελέγχου της πορείας. Η ποικιλία στρατηγικών προσαρμόζεται ευέλικτα στους μαθητές, επιτρέποντας αυτενέργεια και μεταγνώση. Η εκπαιδευτικός δεν εφαρμόζει απλώς σύγχρονες διδακτικές τεχνικές, αλλά τις εννοχρησιμοποιεί σε ένα συνεκτικό μοντέλο μάθησης, με στόχο την ολιστική ανάπτυξη των μαθητών. Συγκεκριμένα, κατά την 1η διδασκαλία, η διδακτική προσέγγιση βασίζεται σε μαθητοκεντρικά πρότυπα με εφαρμογή συνεργατικής, διερευνητικής και βιωματικής μάθησης. Υπάρχει ρητή αναφορά στη διαφοροποιημένη διδασκαλία, η οποία συνιστά βασική παράμετρο ένταξης και ισότητας, ειδικά με δεδομένη την παρουσία μαθήτριας στο Τμήμα Υποδοχής. Η εφαρμογή πολυτροπικών μεθόδων (οπτικοακουστικό υλικό, κατασκευές, δραματοποίηση κινήσεων, ψηφιακά κούιζ) εξασφαλίζει πολυαισθητηριακή εμπλοκή των μαθητών και ενίσχυση της εννοιολογικής κατανόησης. Συμπερασματικά, η μεθοδολογική ποικιλία, η ενεργός εμπλοκή των μαθητών και η εφαρμογή διαφοροποιημένης προσέγγισης καταδεικνύουν παιδαγωγική αρτιότητα και προσαρμοστικότητα στις ανάγκες της τάξης. Κατά τη 2η διδασκαλία ακολουθείται μαθητοκεντρική φιλοσοφία, ενσωματώνοντας ποικιλία μεθοδολογικών πρακτικών: πολυτροπική διδασκαλία (βίντεο, λεκτικό και οπτικοακουστικό ερέθισμα), συνεργατική μάθηση, διαφοροποίηση και σπειροειδής προσέγγιση της γνώσης. Η χρήση των καρτών ως εργαλείο χειραγώγησης, η σύνθεση ποιήματος, η μετατροπή χρόνων και η ομαδοσυνεργατική σύμπραξη προάγουν όχι μόνο τη γλωσσική καλλιέργεια, αλλά και τη μεταγνωστική επίγνωση των μαθητών. Η διδασκαλία προτείνει παιδαγωγικά ευρηματικές και κατάλληλες στρατηγικές για την ηλικία των μαθητών, προωθώντας την αυτενέργεια, τον αναστοχασμό και τη σύνδεση μορφής και λειτουργίας του λόγου. γ) Παιδαγωγικό Κλίμα και Διαχείριση της Τάξης: Το παιδαγωγικό κλίμα που δημιουργείται είναι έντονα υποστηρικτικό και συμπεριληπτικό. Η εκπαιδευτικός επιτυγχάνει αυθεντική ενεργοποίηση της μαθητικής κοινότητας, αξιοποιώντας θετικά τις διαπροσωπικές σχέσεις, ενθαρρύνοντας την επικοινωνία και ενισχύοντας την αυτενέργεια. Οι στρατηγικές που εφαρμόζει (ομαδοποίηση, διαφοροποίηση, δημιουργικές δραστηριότητες) προάγουν τη συνεργασία και την υπευθυνότητα, ενώ η χρήση των εργαλείων και των δραστηριοτήτων (κάρτες, παιχνίδια, ποιήματα) είναι δομημένη με στόχο την ενεργητική εμπλοκή όλων

των μαθητών. Η δημιουργία θετικού μαθησιακού περιβάλλοντος και η ικανότητα διαχείρισης της τάξης με παιδαγωγική ενσυναίσθηση και οργανωτική αποτελεσματικότητα μαρτυρούν παιδαγωγική δεξιότητα υψηλού επιπέδου. Συγκεκριμένα, η δομή της 1ης διδασκαλίας, όπως προκύπτει από το σενάριο, προωθεί τη συνεργασία, την αλληλεπίδραση και τη συμμετοχική μάθηση, ενώ η σύνθεση των ομάδων επιβεβαιώνει ότι η εκπαιδευτικός έλαβε υπόψη τη δυναμική της τάξης (π.χ. διαπροσωπικές σχέσεις, μαθησιακό επίπεδο). Το μικρό πλήθος μαθητών επιτρέπει πιο προσωποποιημένη προσέγγιση, και η εκπαιδευτικός φαίνεται να αξιοποιεί αυτό το πλεονέκτημα με διακριτική καθοδήγηση και ενίσχυση της αυτονομίας των μαθητών. Συμπερασματικά, το παιδαγωγικό κλίμα διαφαίνεται υποστηρικτικό και συνεργατικό, με ενδείξεις καλής διαχείρισης του χρόνου και της ομαδοσυνεργατικής δυναμικής. Η οργάνωση της 2ης διδασκαλίας σε φάσεις ατομικής, ομαδικής και ολομελειακής εργασίας φανερώνει ικανότητα παιδαγωγικής διαχείρισης και ελέγχου της μαθησιακής ροής. Η διαχείριση μικρού αριθμού μαθητών γίνεται με ενσυναίσθηση και προσαρμοστικότητα, όπως δείχνει η πρόβλεψη για συμμετοχή της μαθήτριας που φοιτά στο τμήμα υποδοχής ΖΕΠ. Το υποστηρικτικό κλίμα ενισχύεται με δημιουργικές δραστηριότητες που προάγουν τη χαρά της μάθησης. Η διατήρηση του ενθουσιασμού και της εμπλοκής όλων των μαθητών, μέσω στοχοθετημένων και σαφών δραστηριοτήτων, δείχνει ικανότητα θετικής διαχείρισης της τάξης και ενδυνάμωσης του παιδαγωγικού κλίματος. Γ) Τις συζητήσεις ανατροφοδότησης και τον αναστοχασμό μετά τις παρατηρήσεις των δύο διδασκαλιών: Παρότι δεν παρέχεται ρητός αναστοχασμός από την ίδια την εκπαιδευτικό, εντούτοις η συνολική της πρακτική φανερώνει στοχαστική στάση. Η χρήση εργαλείων διαμορφωτικής αξιολόγησης, η αξιοποίηση των εργασιών, η έμφαση στην ανατροφοδότηση και η συνεχής προσαρμογή των στόχων στις ανάγκες των μαθητών λειτουργούν ως ενδείξεις ενεργού αναστοχασμού. Η ανακεφαλαίωση και η επαναφορά στις διδακτικές προθέσεις δηλώνουν διδακτική εγρήγορση και διάθεση επανεκτίμησης των πρακτικών. Συγκεκριμένα, κατά την 1η διδασκαλία, στο τέλος, ενσωματώνεται μια διαδικασία ανακεφαλαίωσης, που λειτουργεί όχι μόνο για τους μαθητές αλλά και ως ανατροφοδοτική πρακτική για την ίδια την εκπαιδευτικό, ώστε να ανιχνεύσει την κατανόηση των μαθητών. Η χρήση του Wordwall για την αξιολόγηση και η σύντομη προφορική ανακεφαλαίωση ενισχύουν τον διαμορφωτικό χαρακτήρα της αξιολόγησης και υποδεικνύουν τάσεις αναστοχαστικής πρακτικής. Η συνολική δομή και η φύση των δραστηριοτήτων παραπέμπουν σε μια αναστοχαστική στάση διδασκαλίας με διάθεση για βελτίωση. Κατά τη 2η διδασκαλία, η παρουσία διαμορφωτικής αξιολόγησης (μέσω Wordwall, ανακεφαλαίωσης και ερωτήσεων) υποδεικνύει διαρκή ανατροφοδότηση. Η κατ' οίκον εργασία αξιοποιείται ως μέσο αυτοαξιολόγησης των μαθητών αλλά και έμμεσου αναστοχασμού της διδακτικής αποτελεσματικότητας. Η επαναφορά στην αρχική στόχευση (διάκριση χρόνων και μετασχηματισμοί) και η σύνδεση της θεωρίας με δημιουργικές εφαρμογές (ποίηση) αντανakλούν στοχαστική διδακτική στάση. Συμπερασματικά, η εκπαιδευτικός σχεδιάζει και εφαρμόζει εργαλεία που επιτρέπουν την παρατήρηση της πορείας μάθησης και την εσωτερική αξιολόγηση της διδασκαλίας, άρα και των δικών της πρακτικών. Δ) Την έκθεση αυτοαξιολόγησης του/της Εκπαιδευτικού(αξιολογούμενου/ης): Από την έκθεση αυτοαξιολόγησης της εκπαιδευτικού διαπιστώνεται η μεγάλη εμπειρία της εκπαιδευτικού στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση (περίπου 21 χρόνια), η κατοχή Πτυχίου ECDL καθώς και η συμμετοχή της στην Αυτοαξιολόγηση της Σχολικής Μονάδας. Επιπλέον, διαπιστώνεται η άσκηση διοικητικού έργου (2 έτη διοικητικό έργο στο 7ο Γραφείο Π.Ε. Ηλιούπολης) και η συμμετοχή της σε διάφορα σεμινάρια και επιμορφώσεις στοχεύοντας πάντα στην επαγγελματική Συνοψίζοντας, η εκπαιδευτικός παρουσιάζει άριστη προετοιμασία, γνώση του γνωστικού αντικείμενου, και πολυδιάστατη διδακτική μεθοδολογία. Δημιουργεί θετικό παιδαγωγικό κλίμα που ευνοεί τη συνεργασία και την αυτονομία των μαθητών, ενώ ενσωματώνει σύγχρονα εργαλεία και πρακτικές για την ενίσχυση της μάθησης. Ο αναστοχασμός και η αυτοαξιολόγηση αποτελούν σταθερά χαρακτηριστικά της διδασκαλίας της, οδηγώντας σε συνεχή βελτίωση της πρακτικής της. Συνολικά, η εκπαιδευτικός ανταποκρίνεται με «εξαιρετικό» τρόπο στις απαιτήσεις του Πεδίου Α1 και των κριτηρίων της Υ.Α. 9950/ΓΔ5.